

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2017 m. liepos 20 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Teismų bendradarbiavimas civilinėse bylose – Reglamentas (EB) Nr. 44/2001 – 9 straipsnio 1 dalis – 11 straipsnio 2 dalis – Teismo jurisdikcija draudimo srityje – Nukentėjusiosios šalies tiesioginis ieškinys draudikui – Nukentėjusiosios šalies darbdavės, viešosios įstaigos, kuri pagal įstatymą perima savo darbuotojo teises, ieškinys įvykyje dalyvavusios transporto priemonės draudikui – Teisių perėmimas (subrogacija)“

Byloje C-340/16

dėl 2016 m. gegužės 25 d. *Oberster Gerichtshof* (Aukščiausiasis Teismas, Austrija) sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2016 m. birželio 16 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Landeskrankenanstalten-Betriebsgesellschaft -KABEG

prieš

Mutuelles du Mans assurances – MMA IARD SA

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas L. Bay Larsen, teisėjai M. Vilaras, J. Malenovský, M. Safjan (pranešėjas) ir D. Šváby,

generalinis advokatas M. Bobek,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *Landeskrankenanstalten-Betriebsgesellschaft -KABEG*, atstovaujamos advokato H.H. Toriser,
- *Mutuelles du Mans assurances – MMA IARD SA*, atstovaujamos advokato M. Angerer,
- Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* F. Di Matteo,
- Europos Komisijos, atstovaujamos M. Heller ir M. Wilderspin,

susipažinęs su 2017 m. gegužės 18 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

* Proceso kalba: vokiečių.

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 12, 2001, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 4 t., p. 42) 9 straipsnio 1 dalies b punkto, siejamo su šio reglamento 11 straipsnio 2 dalimi, išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant sveikatos priežiūros įstaigas administruojančios viešosios įstaigos *Landeskrankenanstalten-Betriebsgesellschaft – KABEG* (toliau – KABEG), kurios registruota buveinė yra Klagenfurte prie Verto ežero (Austrija), ir Prancūzijoje įsteigtos draudimo bendrovės *Mutuelles du Mans assurances – MMA IARD SA* (toliau – MMA IARD) bylą dėl KABEG pateikto prašymo atlyginti žalą, patirtą vienam iš jos darbuotojų mokant darbo užmokestį laikino nedarbingumo laikotarpiu po Italijoje įvykusio eismo įvykio; tame įvykyje dalyvavo šis darbuotojas ir variklinė transporto priemonė, kuriai taikomas civilinės atsakomybės draudimas pagal sutartį su MMA IARD.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Reglamentas Nr. 44/2001

- 3 Reglamento Nr. 44/2001 11–13 konstatuojamosios dalys buvo suformuluotos taip:
 - „(11) Jurisdikcijos taisyklės turi būti ypač nuspėjamos ir pagrįstos principu, pagal kurį jurisdikcija paprastai priklauso nuo atsakovo gyvenamosios vietos, ir šiuo pagrindu jurisdikcija turi būti visada prieinama, išskyrus keletą aiškiai nustatytų situacijų, kuriose bylinėjimosi objektas arba šalių autonomija pateisinama kaip kitokia susijusi aplinkybė. Turi būti atskirai apibrėžta juridinio [asmens] buveinė, siekiant didesnio bendrų taisyklių aiškumo ir išvengti jurisdikcijos prieštaravimų.
 - (12) Jurisdikcija turėtų būti nustatoma ne tik pagal atsakovo gyvenamąją vietą, bet ir pagal kitą alternatyvų jurisdikcijos pagrindą, atsižvelgiant į glaudų ryšį tarp teismo ir bylos arba siekiant padėti tinkamai vykdyti teisingumą.
 - (13) Kalbant apie draudimo, vartotojų ir darbo sutartis, silpnesniąją šalį turėtų ginti palankesnės tokios šalies interesams jurisdikcijos taisyklės nei bendrosios taisyklės.“
- 4 Reglamentu Nr. 44/2001 nustatytos jurisdikcijos taisyklės buvo įtvirtintos jo II skyriuje, kurį sudarė 2–31 straipsniai.
- 5 Šio reglamento II skyriaus 1 skirsnyje „Bendrosios nuostatos“ buvusio 2 straipsnio 1 dalis suformuluota taip:

„Pagal šį reglamentą valstybėje narėje nuolat gyvenantiems asmenims, neatsižvelgiant į jų pilietybę, bylos turi būti keliamos tos valstybės narės teismuose.“

- 6 Taip pat minėto reglamento 1 skirsnyje buvusio 3 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Valstybėje narėje nuolat gyvenantiems asmenims bylos gali būti keliamos kitos valstybės narės teismuose tik pagal šio skyriaus 2–7 skirsniuose nustatytas taisykles.“

- 7 To paties reglamento II skyriaus 3 skirsnis vadinosi „Jurisdikcija bylose, susijusiose su draudimu“. Jį sudarė Reglamento Nr. 44/2001 8–14 straipsniai.

- 8 Pagal šio reglamento 8 straipsnį:

„Bylose, susijusiose su draudimu, jurisdikcija nustatoma pagal šį skirsnį, nepažeidžiant 4 straipsnio ir 5 straipsnio 5 punkto.“

- 9 Šio reglamento 9 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Draudikui, nuolat gyvenančiam ar kurio verslo vieta yra valstybėje narėje, bylą galima iškelti:

- a) valstybės narės, kurioje yra jo nuolatinė gyvenamoji ar verslo vieta, teismuose arba
- b) kitoje valstybėje narėje, jeigu ieškinius pateikia draudėjas, apdraustasis arba naudos gavėjas, ieškovo nuolatinės gyvenamosios vietos teismuose <...>

<...>“

- 10 To paties reglamento 10 straipsnis suformuluotas taip:

„Byla, susijusi su atsakomybės arba nekilnojamojo turto draudimu, draudikui taip pat gali būti iškelta vietos, kurioje įvyko žalingas įvykis, teismuose. Ši nuostata taip pat taikoma ir tuomet, kai kilnojamasis ir nekilnojamasis turtas yra nurodyti vienoje draudimo sutartyje ir kai abiejų rūšių turtui žalą padaro tas pats įvykis.“

- 11 Pagal Reglamento Nr. 44/2001 11 straipsnio 2 dalį:

„8, 9 ir 10 straipsniai taikomi nukentėjusiosios šalies draudikui tiesiogiai iškeltoms byloms, jeigu tokios tiesioginės bylos yra leidžiamos [taikomi, kai nukentėjusioji šalis pareiškia tiesioginį ieškinį draudikui, jeigu tiesioginis ieškinys yra galimas].“

- 12 Reglamentas Nr. 44/2001 panaikintas 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 351, 2012, p. 1) 80 straipsniu. Tačiau pastarasis reglamentas pagal jo 81 straipsnio antrą pastraipą taikomas tik nuo 2015 m. sausio 10 d.

Direktyva 2009/103/EB

- 13 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/103/EB dėl motorinių transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės draudimo ir privalomojo tokios atsakomybės draudimo patikrinimo (OL L 263, 2009, p. 11) 3 straipsnyje „Pareiga apdrausti transporto priemones“ nustatyta:

„Kiekviena valstybė narė, laikydamasi 5 straipsnio, imasi visų tinkamų priemonių užtikrinti, kad būtų apdrausta transporto priemonių, kurių įprastinė buvimo vieta yra jos teritorijoje, valdytojų civilinė atsakomybė.

Apdraustosios atsakomybės apimtis ir draudimo sąlygos nustatomos remiantis pirmoje pastraipoje nurodytomis priemonėmis.

Kiekviena valstybė narė imasi visų tinkamų priemonių užtikrinti, kad draudimo sutartis taip pat užtikrintų apsaugą:

- a) pagal kitose valstybėse narėse galiojančius teisės aktus – tų valstybių teritorijoje patirtos žalos atveju;
- b) žalos, valstybės narės piliečių patirt[os] tiesioginėje kelionėje tarp dviejų teritorijų, kuriose galioja Sutartis, atveju, jeigu už teritoriją, per kurią vykstama, nėra atsakingo nacionalinio draudikų biuro; tokiu atveju patyrus žalą, draudimo užtikrinama apsauga yra užtikrinama pagal toje valstybėje narėje, kurios teritorijoje yra įprastinė transporto priemonės buvimo vieta, galiojančius nacionalinės teisės aktus dėl privalomojo draudimo.

Pirmoje pastraipoje nurodytas draudimas privalo suteikti draudimo apsaugą ir dėl žalos turtui, ir dėl žalos asmeniui.“

- 14 Šios direktyvos 18 straipsnyje „Teisė pareikšti tiesioginį ieškinį“ nustatyta:

„Valstybės narės užtikrina, kad nukentėjusiosios šalys pagal 3 straipsnį apdraustos transporto priemonės sukeltuose įvykiuose, turėtų teisę tiesiogiai pareikšti ieškinį įvykį sukėlusio asmens civilinę atsakomybę apdraudusiai draudimo įmonei.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 15 2011 m. kovo 26 d. Italijoje įvyko eismo įvykis; jame dalyvavo dviračiu važiuojančios Austrijoje nuolat gyvenantis KABEG darbuotojas ir variklinė transporto priemonė, kuriai taikomas civilinės atsakomybės draudimas pagal sutartį su MMA IARD. Per minėtą įvykį šis darbuotojas patyrė įvairių sužalojimų.
- 16 KABEG kreipėsi į *Landesgericht Klagenfurt* (Klagenfurto apygardos teismas, Austrija), reikalaudamas priteisti iš MMA IARD 15 505,64 EUR žalos atlyginimą su palūkanomis ir bylinėjimosi išlaidas. KABEG nurodė, kad per eismo įvykį nukentėjusiam darbuotojui nedarbingumo laikotarpiu toliau mokėjo darbo užmokestį. Todėl jai perėjo šio darbuotojo piniginės teisės į minėto dydžio sumą.
- 17 KABEG mano, kad *Landesgericht Klagenfurt* (Klagenfurto apygardos teismas) teritorinė jurisdikcija pagrįsta Reglamento Nr. 44/2001 9 straipsnio 1 dalies b punktu, siejama su šio reglamento 11 straipsnio 2 dalimi. Be to, ji tvirtina, kad tuo pačiu metu pareikštas darbuotojo ieškinys nagrinėjamas tame pačiame teisme, kuris jau pripažino savo jurisdikciją.
- 18 MMA IARD pareiškė prieštaravimą dėl jurisdikcijos; ji tvirtino, kad jurisdikcijos kolizijos draudimo srityje sprendžiamos pagal minėto reglamento II skyriaus 3 skirsnyje nustatytą sistemą. Pagal to paties reglamento 13 konstatuojamąją dalį šiame skirsnyje numatytos specialios jurisdikcijos taisyklės skirtos silpnesniam šaliai apginti. KABEG, kaip darbdavė, negali naudotis tokia apsauga.
- 19 *Landesgericht Klagenfurt* (Klagenfurto apygardos teismas) atmetė šį prieštaravimą, nurodęs, kad KABEG, kuri tik perėmė savo darbuotojo teises, gali remtis Reglamento Nr. 44/2001 9 straipsnio 1 dalies b punktu, siejama su šio reglamento 11 straipsnio 2 dalimi, nes toks juridinis asmuo, nesvarbu, koks jo dydis, gali būti silpnesnė šalis byloje su draudimo bendrove.
- 20 Dėl šio sprendimo MMA IARD pateikė apeliacinį skundą *Oberlandesgericht Graz* (Graco aukštesnysis apygardos teismas, Austrija); pripažinęs ieškinio nepriimtinumą šis teismas pakeitė minėtą sprendimą ir ieškinį atmetė. Šis teismas, be kita ko, pažymėjo, kad minėto reglamento 11 straipsnio 2 dalyje

esanti nuoroda į to paties reglamento 9 straipsnio 1 dalies b punktą nukentėjusiajai šaliai, fiziniam arba juridiniam asmeniui, suteikia teisę iškelti bylą draudikui valstybės, kurioje ji nuolat gyvena arba yra įsteigta, kompetentingame teisme. Be to, sąvoka „nukentėjusioji šalis“ apima tiek tiesiogiai, tiek netiesiogiai nukentėjusius asmenis.

- 21 Vis dėlto, anot šio teismo, ne kiekvienas nukentėjęs asmuo turi tokią teisę. Šiuo klausimu, kad būtų nustatyta, ar nukentėjęs asmuo gali ja pasinaudoti, reikia nustatyti, ar jis yra „ekonomiškai silpnesnis ir teisiškai mažiau patyręs“ nei civilinės atsakomybės draudikas. Penkias ligonines administruojanti viešoji įstaiga, kaip antai KABEG, tokia negali būti.
- 22 Remdamasi Reglamento Nr. 44/2001 9 straipsnio 1 dalies b punktu, siejama su 11 straipsnio 2 dalimi, KABEG pateikė *Oberster Gerichtshof* (Aukščiausiasis Teismas, Austrija) kasacinį skundą.
- 23 Anot šio teismo, pirmiausia kyla klausimas, ar tuo atveju, kai manoma, kad ieškovui nereikia apsaugos, jo ieškinį galima pripažinti ieškiniu, „susijusiu su draudimu“, kaip tai suprantama pagal minėto reglamento 8 straipsnį.
- 24 Toliau prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas kelia klausimą dėl kriterijų, kuriais remiantis galima nustatyti nukentėjusiojo asmens teisių perėmėjo pagal įstatymą blogesnę padėtį, palyginti su profesionaliu civilinės atsakomybės draudiku.
- 25 Šiomis aplinkybėmis *Oberster Gerichtshof* (Aukščiausiasis Teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar nacionalinio darbdavio ieškinys, kuriuo reikalaujama atlyginti jam perkeltą žalą, atsiradusią dėl tolesnio darbo užmokesčio mokėjimo šalyje gyvenančiam darbuotojui, yra ieškinys „byloje, susijusioje su draudimu“, kaip tai suprantama pagal Reglamento (EB) Nr. 44/2001 8 straipsnį, jeigu

- a) darbuotojas buvo sužalotas per eismo įvykį vienoje iš valstybių narių (Italijoje),
- b) ieškinys pareikštas kitoje valstybėje narėje (Prancūzijoje) įsteigtam žalą sukėlusios transporto priemonės valdytojo civilinės atsakomybės draudikui ir
- c) darbdavys, kaip viešoji įstaiga, turi juridinio asmens statusą?

2. Jeigu į pirmąjį prejudicinį klausimą būtų atsakyta teigiamai:

ar Reglamento (EB) Nr. 44/2001 9 straipsnio 1 dalies b punktas, siejamas su 11 straipsnio 2 dalimi, turi būti aiškinamas taip, kad toliau darbo užmokestį mokantis darbdavys turi teisę kaip „nukentėjusioji šalis“ pareikšti ieškinį žalą sukėlusios transporto priemonės valdytojo civilinės atsakomybės draudikui valstybės narės, kurioje yra darbdavio buveinė, teisme, jeigu tiesioginis ieškinys yra galimas?“

Dėl prejudicinių klausimų

- 26 Pateikdamas klausimus, kuriuos reikia nagrinėti bendrai, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės teiraujasi, ar Reglamento (EB) Nr. 44/2001 9 straipsnio 1 dalies b punktą, siejamą su šio reglamento 11 straipsnio 2 dalimi, reikia aiškinti taip: pirmoje valstybėje narėje buveinę turintis darbdavys, kuris toliau moka darbo užmokestį po eismo įvykio nedirbančiam darbuotojui ir perima jo teises antroje valstybėje narėje buveinę turinčios bendrovės, apdraudusios šiame įvykyje dalyvavusios transporto priemonės valdytojo civilinę atsakomybę, atžvilgiu, gali kaip „nukentėjusioji šalis“ (kaip tai suprantama minėtoje nuostatoje) iškelti šiai draudimo bendrovei bylą pirmos valstybės narės teismuose, jeigu tiesioginis ieškinys yra galimas.

- 27 Šiuo klausimu reikia priminti, kad minėto reglamento II skyriaus 3 skirsnyje nustatyta savarankiška jurisdikcijos, susijusios su draudimo bylomis, nustatymo sistema (2005 m. gegužės 12 d. Sprendimo *Société financière et industrielle du Peloux*, C-112/03, EU:C:2005:280, 29 punktas).
- 28 Kiek tai susiję su darbuotojais ir vartotojais ir kaip matyti iš Reglamento Nr. 44/2001 13 konstatuojamosios dalies, su draudimu susijusiose bylose yra tam tikras šalių padėties skirtumas (šiuo klausimu žr. 2005 m. gegužės 26 d. Sprendimo *GIE Réunion européenne ir kt.*, C-77/04, EU:C:2005:327, 22 punktą), kurį siekiama minėto skirsnio nuostatomis pakoreguoti, numatant galimybę silpnesnei šaliai pasinaudoti jos interesams palankesnėmis jurisdikcijos nustatymo taisyklėmis nei bendrosios taisyklės (šiuo klausimu žr. 2009 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *Vorarlberger Gebietskrankenkasse*, C-347/08, EU:C:2009:561, 40 punktą).
- 29 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikuso teismo abejonės dėl darbdavio, kuris pagal įstatymą perima nukentėjusiojo asmens teises, kvalifikavimo kaip „silpnesnės šalies“ kyla iš Teisingumo Teismo konstatavimo, kad socialinio draudimo įstaiga, pagal įstatymą perėmusi tiesiogiai autoavarijoje nukentėjusio asmens teises, negali būti taip kvalifikuota, o tiesiogiai nukentėjusiojo asmens teisių perėmėjas, kaip antai paveldėtojas, gali (šiuo klausimu žr. 2009 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *Vorarlberger Gebietskrankenkasse*, C-347/08, EU:C:2009:561, 42 ir 44 punktus).
- 30 Šiuo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad tokiomis aplinkybėmis, kokios susiklostė pagrindinėje byloje, savo darbuotojo teises perėmusio darbdavio galimybė iškelti bylą žalą padariusio asmens civilinės atsakomybės draudikui valstybės narės, kurioje tas darbdavys turi buveinę, teismuose užtikrintų jurisdikcijos nustatymo taisyklių suderinamumą, taigi ir jų nuspėjamumą, taip pat gerą teisingumo administravimą.
- 31 Taigi šiuo atveju reikia nagrinėti, ar Reglamento Nr. 44/2001 11 straipsnio 2 dalyje vartojama sąvoka „nukentėjusioji šalis“ apima tiesiogiai nukentėjusio asmens teises perėmusį darbdavį.
- 32 Kaip generalinis advokatas nurodo išvados 47 punkte, Reglamente Nr. 44/2001 sąvoka „silpnesnioji šalis“ draudimo srityje apibrėžiama plačiau nei sutarčių su vartotojais arba individualių darbo sutarčių srityse.
- 33 Taip pat svarbu priminti, kad Teisingumo Teismas nusprendė, jog Reglamento Nr. 44/2001 11 straipsnio 2 dalyje esančios nuorodos tikslas yra papildyti šio reglamento 9 straipsnio 1 dalies b punkte išvardytų ieškovų sąrašą žalą patyrusiais asmenimis, neapribojant šių asmenų rato tik tais, kurie žalą patyrė tiesiogiai (2007 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *FBTO Schadeverzekeringen*, C-463/06, EU:C:2007:792, 26 punktas ir 2009 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *Vorarlberger Gebietskrankenkasse*, C-347/08, EU:C:2009:561, 27 punktas).
- 34 Be to, kaip prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymėjo sprendime dėl šio prašymo, jei kiekvienu atskiru atveju reikėtų spręsti, ar toliau darbo užmokestį mokantį darbdavį galima laikyti „silpnesniąja šalimi“, patenkančia į „nukentėjusiosios šalies“ apibrėžtį pagal Reglamento Nr. 44/2001 11 straipsnio 2 dalį, kiltų teisinio netikrumo pavojus ir atsirastų prieštarą minėto reglamento 11 konstatuojamojoje dalyje nurodytam jo tikslui, pagal kurį jurisdikcijos taisyklės turi būti ypač nuspėjamos.
- 35 Toliau reikia pažymėti, kad pagal Reglamento Nr. 44/2001 11 straipsnio 2 dalį savo darbuotojų teises į žalos atlyginimą perėmę darbdaviai, nesvarbu, kokio jie dydžio ir kokia jų teisinė forma, gali kaip žalą patyrę asmenys remtis specialiomis jurisdikcijos taisyklėmis, numatytomis šio reglamento 8–10 straipsniuose.

- 36 Taigi darbdavį, kuris perėmė savo darbuotojo teises, kad būtų padengtas nedarbingumo laikotarpiu pastarajam mokėtas darbo užmokestis, ir kuris vien šiuo pagrindu pareiškia ieškinį dėl jo patirtos žalos atlyginimo, galima laikyti silpnėsne šalimi nei draudikas, kuriam jis pareiškia ieškinį, todėl galinčiu pasinaudoti galimybe pareikšti šį ieškinį valstybės narės, kurioje jis turi buveinę, teismuose.
- 37 Vadinasi, per eismo įvykį nukentėjusio darbuotojo, kuriam toliau mokėtas darbo užmokestis, teises perėmęs darbdavys gali kaip „nukentėjusioji šalis“ šiame įvykyje dalyvavusios transporto priemonės draudikui iškelti bylą valstybės narės, kurioje turi buveinę, teismuose, jeigu tiesioginis ieškinys yra galimas.
- 38 Taip pat reikia pažymėti, kad pagal Direktyvos 2009/103 18 straipsnį valstybės narės turi užtikrinti, kad apdraustos transporto priemonės sukeltuose įvykiuose nukentėjusiosios šalys turėtų teisę tiesiogiai pareikšti ieškinį įvykį sukėlusio asmens civilinę atsakomybę apdraudusiai draudimo įmonei.
- 39 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad Reglamento Nr. 44/2001 9 straipsnio 1 dalies b punktą, siejamą su šio reglamento 11 straipsnio 2 dalimi, reikia aiškinti taip: pirmoje valstybėje narėje buveinę turintis darbdavys, kuris toliau moka darbo užmokestį po eismo įvykio nedarbingam darbuotojui ir perima jo teises antroje valstybėje narėje buveinę turinčios bendrovės, apdraudusios šiame įvykyje dalyvavusios transporto priemonės valdytojo civilinę atsakomybę, atžvilgiu, gali kaip „nukentėjusioji šalis“ (kaip tai suprantama minėtoje nuostatoje) iškelti šiai draudimo bendrovei bylą pirmos valstybės narės teismuose, jeigu tiesioginis ieškinys yra galimas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 40 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo 9 straipsnio 1 dalies b punktą, siejamą su šio reglamento 11 straipsnio 2 dalimi, reikia aiškinti taip: pirmoje valstybėje narėje buveinę turintis darbdavys, kuris toliau moka darbo užmokestį po eismo įvykio nedarbingam darbuotojui ir perima jo teises antroje valstybėje narėje buveinę turinčios bendrovės, apdraudusios šiame įvykyje dalyvavusios transporto priemonės valdytojo civilinę atsakomybę, atžvilgiu, gali kaip „nukentėjusioji šalis“ (kaip tai suprantama minėtoje nuostatoje) iškelti šiai draudimo bendrovei bylą pirmos valstybės narės teismuose, jeigu tiesioginis ieškinys yra galimas.

Parašai.